

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 5 J/06.07.2011**

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei O.M., judecător în cadrul Judecătoriei I., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți - inspectori A.M. și G.F., pârâta judecător O.M. asistată de avocați C.N. și D.D., cu împuternicire avocațială nr. 135785/2011, atașată la dosar și martorii M.S.M. și C.D..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

În conformitate cu dispozițiile art. 186 Cod de procedură civilă, Secția a procedat la ascultarea martorilor M.S.M. și C.D., sub prestare de jurământ, conform dispozițiilor art. 193 Cod de procedură civilă, declarațiile fiind consemnate în scris, citite, semnate și atașate la dosarul cauzei.

Apărătorul pârâtei judecător O.M., avocat D.D. a depus la dosar o notă de probatorii și acte constând în situații statistice privind volumul de activitate desfășurat de doamna judecător în perioada 2006-2009, acte care atestă că ședințele de judecată conduse de către aceasta au fost publice și că nu a prejudiciat interesele părților și ale reprezentanților acestora, acte emise de Biroul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] de Informare și Relații Publice din cadrul Judecătoriei I. care relevă numărul hotărârilor pronunțate precum și termenele în care aceste hotărâri au fost redactate și copii ale raportului de evaluare a activității profesionale a judecătorilor din cadrul Judecătoriei I. nr. 232/S/25.04.2008.

De asemenea, a depus la dosar un memoriu al doamnei judecător O.M., o copie a acestuia fiind înmănată și reprezentantului comisiei de disciplină pentru judecători.

Având cuvântul, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a arătat că nu dorește acordarea unui termen de judecată pentru a lua cunoștință de conținutul înscrisurilor depuse de către pârâta judecător, dat fiind că sunt aspecte necontestate.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Având cuvântul, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători arată că Secția pentru judecători a fost sesizată cu acțiune disciplinară exercitată împotriva doamnei judecător O.M., cu privire la abaterea disciplinară prevăzută la art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În esență, s-a arătat că, la data de 19.11.2010, președintele Judecătoriei I. a sesizat Inspekția Judiciară în legătură cu atitudinea pârâtei judecător, care încalcă dispozițiile legale și regulamentare referitoare la publicitatea ședinței de judecată, prin îngrădirea accesului publicului în sala de judecată.

Sub aspectul situației de fapt, se arată că, la 04.11.2010, președintele Judecătoriei I. - judecător C.A. a fost sesizată verbal de avocat B.S., din cadrul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Baroului I., cu privire la faptul că doamna judecător O.M., aflată în sala de ședință a completului C 15, a interzis accesul publicului, prin închiderea sălii de ședință, deși soluționarea cauzelor nu se finalizase.

În acest context, președintele împreună cu vicepreședintele Judecătoriei I. s-au deplasat la sala în care avea loc ședința de judecată și au constatat că ușa de acces a sălii de judecată era încuiată, din interior auzindu-se voci.

După deschiderea ușii de către jandarmul care deținea cheia, s-a constatat că ședința de judecată era în derulare, în sala de ședință fiind judecătorul și grefierul.

La solicitarea conducerii instanței, grefierul de ședință a menționat că în urmă cu 10 minute ușa sălii de ședință a fost închisă din dispoziția președintelui de complet, întrucât în sală nu se mai afla nicio persoană, timp în care s-a făcut apelul părților și s-au dispus măsuri procesuale într-un număr de 24 de dosare, așa cum s-a reținut și în cuprinsul acțiunii disciplinare.

În continuare, se arată că, din probele administrate în cauză, au rezultat situații în care părților nu li s-a permis accesul în sala de judecată în intervalul dintre momentul închiderii ușilor și cel al finalizării efective a ședinței de judecată.

De asemenea, s-a mai reținut din declarațiile grefierilor de ședință care au intrat în componența completului de judecată al doamnei judecător O.M. că practica respectivului complet a fost constantă, izolată de a celorlalți judecători, în sensul închiderii ușilor de acces în sala de judecată la plecarea ultimei persoane prezente la acel moment, urmată de dispunerea unor măsuri în celelalte cauze, ignorându-se faptul că închiderea sălii îngreua accesul părților în sala de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ședință.

Cu privire la apărările formulate de pârâta judecător în cursul cercetării disciplinare și reiterate în declarația dată în fața Secției, în sensul că practica abordată a fost generată de dificultățile privind utilizarea unei săli de judecată dintr-o altă locație decât cea în care se găsesc birourile și compartimentele secției civile, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători solicită a fi înlăturate întrucât acestea nu sunt suficiente pentru a justifica încălcarea normelor de procedură referitoare la publicitatea ședinței de judecată.

De asemenea, reprezentantul comisiei de disciplină solicită a fi înlăturate și susținerile doamnei judecător, în sensul neprejudicierii părților deoarece și în situația în care părțile ar fi fost prezente nu ar fi avut nicio influență asupra soluției, întrucât acestea denotă o neînțelegere a normelor fundamentale care guvernează procedura contencioasă.

În raport de situația de fapt expusă, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători solicită să se constate că au fost încălcate dispozițiile art. 127 din Constituția României care consacră caracterul public al ședințelor de judecată, afară de cazurile când legea dispune altfel, principiu preluat și dezvoltat de legile organice în art. 12 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și art. 121-124 Cod procedură civilă.

De asemenea, se arată că au fost încălcate și dispozițiile art. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, unde se prevede că judecătorii au obligația să asigure, prin activitatea desfășurată, respectarea dispozițiilor legale, să dea dovadă de competență profesională, să participe la ședințele de judecată, în complete de judecată stabilite conform legii ș.a.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În concluzie, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a arătat că în cauză sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, motiv pentru care a solicitat admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni corespunzătoare dispozițiilor art. 100 din același act normativ.

Având cuvântul, apărătorul pârâtei judecător, avocat D.D., solicită respingerea acțiunii disciplinare pentru următoarele considerente:

Deși nu a contestat aspectele de fapt reținute în sarcina sa, doamna judecător O.M. a susținut constant că modalitatea de desfășurare a ședințelor de judecată conduse de aceasta se datorează dificultăților generate de utilizarea unei săli de judecată dintr-o altă locație decât cea în care se găsesc birourile și compartimentele secției civile, respectiv în sediul în care funcționează Secția penală a instanței.

Aceste impedimente de ordin administrativ au determinat mai mulți judecători din cadrul instanței să accepte cutuma existentă în rândul personalului auxiliar ca, atunci când ședințele de judecată se prelungesc după terminarea programului de lucru, iar publicul nu se mai află în sediu, să fie închisă sala de ședință.

Or, în aceste condiții, nu se poate reține că această practică a fost instituită de către doamna judecător.

De asemenea, solicită să se aibă în vedere că martorii audiați la acest termen de judecată au avut o poziție procesuală contradictorie și subiectivă, iar atitudinea de antipatie a doamnei grefier M.S. față de doamna judecător se

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
datorează împrejurării că în mai multe rânduri a fost apostrofată de către aceasta, pentru calitatea slabă a lucrărilor și neefectuarea în termen a acestora.

Totodată, apărătorul pârâtei judecător O.M., în contradictoriu cu susținerile comisiei de disciplină pentru judecători, arată că în opinia sa, încălcarea normelor procesual civile nu poate echivala cu o exercitare cu gravă neglijență a funcției de judecător, sancțiunile procesual civile având o cu totul altă natură juridică decât sancțiunile prevăzute pentru încălcarea atribuțiilor funcției de judecător.

În final, solicită ca, dacă se va trece peste aceste apărări, Secția să aplice pârâtei judecător o sancțiune minimă, corespunzătoare dispozițiilor art. 100 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Având cuvântul, apărătorul pârâtei judecător, avocat C.N., arată că, în opinia sa, exercitarea funcției din gravă neglijență de către un magistrat, nu presupune încălcarea unei singure îndatoriri, ci a unui cumul al acestora, astfel că, folosirea acestei sintagme trebuie să aibă la bază o analiză amplă a întregii sale activități și nu un caz izolat care, până la urmă, este contrar scopului exercitării unei acțiuni disciplinare.

În ceea ce privește activitatea de ansamblu a pârâtei judecător, arată că la dosar s-a depus un set de înscrisuri din care rezultă faptul că aceasta a desfășurat o activitate pozitivă, întrunind criteriile de performanță și având evaluări foarte bune.

Este adevărat că nu este scuzabil faptul că a dispus închiderea ușii sălii de judecată, însă, în același timp, nu s-a făcut dovada că s-ar fi produs vreun prejudiciu efectiv vreunei persoane sau reprezentant al acesteia din dosarele

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

respectiv. Mai mult decât atât, nu au fost formulate sesizări sau plângeri și nu au fost promovate căi de atac în cauzele respective.

În concluzie, solicită să se aibă în vedere că exercitarea acțiunii disciplinare împotriva pârâtei judecător O.M. a avut efectul scontat, în sensul că doamna judecător a renunțat la practica închiderii ușilor înainte de finalizarea ședinței de judecată, motiv pentru care, pentru toate considerentele expuse, se impune respingerea acțiunii disciplinare.

În subsidiar, solicită ca Secția să aplice o sancțiune pârâtei judecător care să îi transmită acesteia un semnal de a nu mai adopta aceeași practică ca și până acum.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând, asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, sub nr. 2/J/2011, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei O.M., judecător în cadrul Judecătoriei I., pentru săvârșirea abaterii disciplinare, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență, că pârâta judecător a dispus măsuri și a soluționat un număr de 12 cauze, fără a permite părților și

apărătorilor acestora accesul în sala de ședință pe parcursul dezbaterilor, încălcând astfel dispozițiile de procedură ce stabilesc că judecarea dosarelor trebuie să aibă loc în ședință publică.

În drept, comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din legea sus-menționată.

La termenul de judecată din data de 08.06.2011 s-a audiat pârâta judecător O.M. (filele 34-40) și s-a încuviințat pentru aceasta proba cu înscrisuri, și din oficiu, s-a dispus audierea martorilor M.S.M. și C.D..

În declarația dată în fața Secției, pârâta judecător a revenit asupra celor declarate în cursul cercetării disciplinare unde a recunoscut că din dispoziția dumneaei s-a procedat la închiderea ușii de acces în sala de ședință, și a arătat că la termenul din 04.11.2011 grefierul este cel care a încuiat ușa sălii de ședință, deși ședința de judecată încă nu se terminase.

De asemenea, a declarat că dosarele în care a dispus măsuri, după închiderea ușii sălii de ședință erau cauze în care părțile nu s-au prezentat sau în care fie erau cereri de judecare în lipsă, fie cereri de amânare pentru apărare.

Tot în cuprinsul aceleiași declarații, după ce inițial a negat, pârâta judecător O.M. a arătat că proceda la închiderea ușii sălii de judecată, datorită dificultăților generate de utilizarea unei săli de judecată dintr-o altă locație, decât cea în care se află biroul său, dar și când considera că a fost epuizată lista cauzelor, arătând că în acest sens există o practică la nivelul întregii instanțe.

Aceste susțineri sunt însă contrazise de declarațiile celor două grefiere care au intrat în ședințele de judecată ale pârâtei judecător și care declară, constant, că fizic, ele închideau ușa de acces în sala de judecată, dar întotdeauna din dispoziția

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pârâtei judecător O.M..

Astfel, martora M.S.M., grefier de ședință la termenul din data de 04.11.2010 (filele 57-61 din dosar 2/J/2011 și 5, 73 din dosar nr. 64/CDJ/2011) a declarat că la fiecare ședință de judecată a completului prezidat de pârâta judecător, după ce în sala de judecată nu se mai afla nici o persoană, din dispoziția acesteia, încuia ușa de acces în sală.

Totodată, la termenul din 04.11.2011, după închiderea sălii de ședință, în 24 cauze nu se efectuase apelul părților, iar în 12 dintre acestea pârâta judecător a dispus măsuri până la momentul sosirii conducerii instanței.

În același sens sunt și declarațiile martorei C.D., grefier la Judecătoria I., care a declarat că numai pârâta judecător închidea ușa sălii de judecată, atunci când în sală nu mai era nici o persoană prezentă și dispunea măsuri în dosarele în care părțile nu se prezentau. A mai arătat că au fost situații când, după închiderea ușii, au fost persoane care au încercat să intre, însă pârâta judecător nu le mai permitea accesul, chiar dacă ședința de judecată nu era finalizată.

De asemenea, cele două martore arată că pârâta O.M. este singurul judecător din cadrul Judecătoriei I. care procedează de această manieră.

Pe fondul cauzei, analizând probele administrate în cauză, Secția pentru judecătoria reține următoarea situație de fapt:

La data de 04.11.2011, președintele Judecătoriei I. - judecător C.A., a fost încunoștințat verbal de către avocat B.S., din cadrul Baroului I., cu privire la faptul că doamna judecător O.M., aflată în sala de ședință a completului C 15, a interzis accesul publicului, prin închiderea sălii de ședință, deși soluționarea cauzelor nu se finalizase.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În acest context, președintele Judecătoriei I. s-a deplasat la sala în care avea loc ședința completului C 15, unde a constatat că ușa de acces a sălii de judecată era încuiată, din interior auzindu-se voci. După deschiderea ușii de către jandarmul care deținea cheia, s-a observat că în interior se afla președintele completului și grefierul de ședință M.S.M..

La solicitarea conducerii instanței, grefierul de ședință a menționat că în ușa sălii de ședință a fost închisă cu 10 minute în urmă, din dispoziția președintelui de complet, întrucât în sală nu se mai afla nicio persoană.

De asemenea, se reține că la momentul închiderii ușii sălii de ședință nu se efectuase apelul în 24 cauze, iar 12 dintre acestea fie au fost soluționate, fie au fost dispuse măsuri în intervalul de timp dintre închiderea sălii de ședință și sosirea președintelui instanței, fără a permite accesul părților și apărătorilor acestora în sala de ședință pe parcursul dezbaterilor.

Astfel, în dosarul nr. 8208/245/2010, poziția 10 pe lista de ședință, având ca obiect cerere în materia fondului funciar, s-a dispus solicitarea de relații necesare soluționării cauzei; în dosarul nr. 11128/245/2010, poziția 13, având ca obiect cerere în materia fondului funciar, instanța a constatat lipsa înscrisurilor solicitate, dispunându-se acordarea unui nou termen în acest sens; în dosarul nr. 14665/245/2010, poziția 17, având ca obiect cerere în materia fondului funciar, la prima strigare a cauzei s-a prezentat reclamantul prin avocat și a solicitat administrarea de probe, instanța punându-i în vedere să depună precizări în acest sens. Apărătorul reclamantului a solicitat lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a depune precizările solicitate, dar imediat după aceea ușa sălii de ședință a fost închisă din dispoziția doamnei judecător, cauza fiind suspendată în temeiul art.

242 pct. 2 Cod procedură civilă, reținându-se lipsa părților; în dosarul nr. 16504/245/2010, poziția nr. 18, au fost închise dezbaterile, cauza rămânând în pronunțare; în dosarul nr. 31779/245/2010, poziția 23, cauza a fost suspendată în baza art. 242 alin. (1) pct. 2 Cod procedură civilă, ca urmare a lipsei părților; în dosarul nr. 31887/245/2010, poziția 24, având ca obiect cerere în materia fondului funciar, petentul a depus o cerere scrisă de amânare a cauzei în vederea pregătirii apărării, iar intimata a formulat întâmpinare. Instanța a amânat cauza în vederea angajării unui apărător și a admis cererea de introducere în cauză a Comisiei municipale de aplicare a Legii fondului funciar I.; în dosarul nr. 35445/245/2009, poziția 36, având ca obiect pretenții, s-a dispus amânarea cauzei pentru a se da posibilitatea pârâtului să ia cunoștință de răspunsul la întâmpinare; în dosarul nr. 9833/245/2010, poziția 38, având ca obiect acțiune în anulare, cererea a fost anulată ca netimbrată; în dosarul nr. 1769/245/2010, poziția 39, având ca obiect revendicare imobiliară, s-a constatat lipsa relațiilor solicitate și s-a dispus citarea reclamantei cu mențiunea de a indica adresa exactă a imobilului revendicat și a pârâtei cu mențiunea de a depune raportul de expertiză la care face referire; în dosarul nr. 21072/245/2010, poziția 43, având ca obiect pretenții, s-a dispus declinarea competenței în favoarea Judecătoriei B.; în dosarul nr. 23491/245/2010, poziția 45, având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act de vânzare-cumpărare, s-a dispus amânarea cauzei la cererea reclamantei; în dosarul nr. 26389/245/2010, poziția 46, având ca obiect pretenții, cauza a fost amânată ca urmare a formulării unei cereri de ajutor public judiciar de către reclamantă.

De asemenea, se reține că în mod constant, în cursul anilor 2009, 2010

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pârâta judecător a dispus închiderea ușilor de acces în sala de judecată, la plecarea ultimei persoane prezente la acel moment, urmată de dispunerea unor măsuri în celelalte cauze, chiar dacă diverse persoane au încercat să mai intre în sala de judecată în intervalul dintre momentul închiderii ușilor și cel al finalizării efective a ședinței de judecată, fără a li se permite accesul.

Se mai reține că, după intervenția conducerii instanței și sesizarea Inspecției Judiciare, pârâta judecător a renunțat la practica închiderii ușilor, înainte de finalizarea ședinței de judecată.

Faptele astfel cum au fost reținute au rezultat din coroborarea declarației și notei de relații date de pârâta judecător, cu cele ale martorilor audiați în cauză, dar și cu cele înscrise în Nota de constatare întocmită la data de 04.11.2010 de conducerea Judecătoriei I., cu copiile încheierilor de ședință și a practicelelor întocmite în cauzele care au avut termen de judecată la data de 04.11.2010 precum și cu copiile notelor greșierului de ședință efectuate la același termen de judecată.

Situația de fapt reținută în sarcina pârâtei judecător contravine prevederilor art. 127 din Constituția României și art. 12 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, potrivit căroră ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege și ale art. 5 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care stabilesc că judecătorii au și îndatorirea să asigure, prin activitatea desfășurată, respectarea legii, să respecte prevederile legale și să dea dovadă de competență profesională.

Totodată, se constată că pârâta judecător, în mod repetat, nu a respectat dispozițiile art. 121-124 Cod procedură civilă care stabilesc ca regulă generală a

activității de judecată publicitatea ședințelor, afară de cazul când legea dispune altfel, existând o obligație expresă pentru președintele completului să aducă la cunoștința părților măsurile dispuse, chiar și în situația în care, pentru asigurarea poliției ședinței, a dispus îndepărtarea din sală a unei părți.

Sub aspectul laturii subiective se reține că vinovăția pârâtei judecător O.M. în săvârșirea faptei rezultă din modul în care a înțeles să nu aplice dispozițiile procedurale referitoare la publicitatea ședinței de judecată, îngrădind accesul părților în sala de ședință și procedând la deliberarea asupra fondului cauzei sau asupra diverselor cereri incidentale, fără ascultarea și analizarea efectivă a tuturor argumentelor prezentate de părți.

Prin urmare, apărările formulate de pârâta judecător în sensul că acest mod de lucru se datorează faptului că activitatea de judecată a Secției civile a Judecătoriei I. se desfășoară într-o altă locație decât cea unde se află birourile judecătorilor nu pot fi primite, deoarece această situație poate genera inconveniente doar cu privire la transportul dosarelor între cele două sedii, însă nu justifică încălcarea normelor de procedură referitoare la publicitatea ședinței de judecată.

De asemenea, nici apărarea potrivit căreia pârâta judecător proceda la închiderea ușii de acces în sala de judecată și continua să delibereze asupra fondului cauzei sau asupra unor cereri incidentale, după efectuarea apelului în toate cauzele, nu este de natură să justifice nici îngrădirea accesului părților în sală înainte de terminarea efectivă a ședinței și nici încălcarea normelor de procedură privind publicitatea ședinței de judecată.

Din cele expuse, Secția reține că faptele pârâtei judecător O.M. care a

dispus măsuri și a soluționat cauze fără a permite părților și apărătorilor acestora accesul în sala de ședință pe parcursul dezbaterilor, încălcând astfel dispozițiile de procedură ce stabilesc că judecarea dosarelor trebuia să aibă loc în ședință publică, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h teza a II-a din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, în varianta exercitării funcției cu gravă neglijență.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului O.M. și să îi aplice acesteia sancțiunea „avertisment”, prevăzută de art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii, Secția va avea în vedere, deopotrivă, caracterul repetitiv al nerespectării unor norme legale și principii de bază ale procesului civil, consecințele negative asupra drepturilor procesuale ale părților, poziția procesuală a pârâtei judecător dar și faptul că, după data de 04.11.2010, aceasta a renunțat la practica închiderii ușilor, înainte de finalizarea ședinței de judecată.

Totodată vor fi avute în vedere și circumstanțele personale ale pârâtei judecător, întreaga activitate profesională a acesteia, reținându-se că pentru perioada 2005-2007 a fost evaluată cu calificativul „Foarte bine” și faptul că până în prezent nu a mai fost sancționată disciplinar.

Văzând și dispozițiile art. 48 și 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnei O.M. – judecător în cadrul Judecătoriei I..

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei O.M. – judecător în cadrul judecătoriei I., sancțiunea „avertisment”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Irevocabilă prin neexercitarea căii de atac a recursului.